

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

- Χρονικά • Ποιμαντικές Δραστηριότητες •
- Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίες •
- Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
- Κοινωνική Διακονία • Ἐκδόσεις •

■ Στὸ ἱερὸ Ἡσυχαστήριον τῶν Ἁγίων Πάντων στὰ Σφουρξίικα Ἀγρινίου

Τὸ ἦθος τοῦ Σταυροῦ

«...Μέσω τοῦ Σταυροῦ ἀνακαινίζεται ἡ φύσις μας...»

Τὴν **Γ' Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν**, τῆς Σταυροπροσκυνησεως, 6η Μαρτίου 2023 ἐκ. ἡμ., ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, ἐλειτούργησε στὸ φιλόξενο ἱερὸ Ἡσυχαστήριον τῶν Ἁγίων Πάντων στὸ Ἀγρίνιο, Μετόχι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς, συπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Πανοσιολογ. Ἀρχιμανδριτοῦ π. Ἀθανασίου Ἀγιοκυπριανίτου, τοῦ καὶ Ὑπεύθυνου τοῦ ἱεροῦ Μετοχίου.

* * *

Στὴν Ὁμιλία του, ὁ Σεβασμ. Ποιμένας μας ἀνεφέρθη στὸν σταυρο-αναστάσιμο χαρακτήρα τῆς ἐν Χριστῷ Ζωῆς.

Μὲ τὴν πτώσι διὰ τῆς παρακοῆς, ἡ εἰκόνα τοῦ Θεοῦ ἀμάρωθηκε. **Ἡ** δὲ Ἐνσαρκος Οἰκονομία, διὰ τοῦ Σταυροῦ, ἔφερε πάλι τὸν ἄνθρωπο σὲ κοινωνία μὲ τὸν Πατέρα, τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα.

«**Ὅστις θέλει ὀπίσω Μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω Μοι**». **Μ**ὲ τὰ λόγια αὐτὰ ὁ Χριστὸς μας, μᾶς ὑποδεικνύει τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖον θὰ ἐπανέλθωμε σὲ κοινωνία μὲ τὸν Πατέρα, τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, μᾶς ἐπισημαίνει δηλαδὴ, **ὅτι ἡ ζωὴ μας ἐν Χριστῷ εἶναι συνυφασμένη μὲ τὸν Σταυρό.**

Ὁ Σταυρὸς εἶναι καὶ θὰ εἶναι ἡ Κλιμαξ, διὰ τῆς Ὅποίας ἀναβαίνουμε εἰς τὸν Οὐρανόν.

Εἶναι ἐκ πρώτης ὄψεως θλιβερό, ἀλλὰ πρόκειται γιὰ μία **θεραπευτικὴ ἀγωγή**, ἡ ὁποία ὅπως οἱ φυσικὲς θεραπευτικὲς ἀγωγές, περιέχει δυσκολίες, πικρίες, ἐξυγιαίνει ὅμως τὴν καρδιά μας, τὴν καθαρίζει.

Ἡ γνησία ἐν Χριστῷ ζωὴ εἶναι ἀσκητικὴ ζωὴ: ὁ Χριστὸς μας, καὶ ἐν συνεχείᾳ οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ ἅγιοι Πατέρες μᾶς συνιστοῦν νηστεία, προσευχή, ἀγρυπνία, μετάνοιες, λιτότητα κ.ἄ., τὰ ὁποῖα καλούμεθα νὰ ἀσκοῦμε ὄχι μὲ τὴν προσδοκία τοῦ ἐπαίνου καὶ τῆς ἀνταποδόσεως ἀπὸ τὸν Θεό, ἀλλὰ μὲ τὴν προσδοκία τῆς θεραπείας μας.

Τὸ κοσμικὸ ἦθος εἶναι «ἀσταύρωτο», καλλιεργεῖ τὰ πάθη, δὲν ἐπιζητεῖ **θεραπεία τῆς ψυχῆς**. Ὅσοι ὅμως τὴν ποθοῦμε, ἄς υἱοθετήσουμε μὲ εὐχαρίστησι τὴν στένη καὶ τεθλιμμένη ὁδό.

Ἡ ἀσκησις δὲν εἶναι μόνο γιὰ τοὺς Μοναχοὺς. Ὅλοι ἔχουμε ἀνάγκη νὰ προστατεύουμε τὶς αἰσθήσεις μας, νὰ μὴν ἐπιζητοῦμε συνεχῶς τὰ εὐχάριστα καὶ τὰ πολλά, γιὰ νὰ μὴν ἔλθῃ ὁ κόσμος στὴν καρδιά μας.

Ἄν ζοῦμε χωρὶς φυλακὴ τῶν αἰσθήσεων, μὲ ἀργολογίες, πολιτικὲς καὶ κοσμικὲς συζητήσεις, κουτσομπολιό κ.τ.ῶ., διασπᾶται ἡ ἐσωτερικὴ προσοχή, καὶ ἡ καρδιά μας ὑφίσταται τὴν αἰχμαλωσία τῶν παθῶν καὶ τῶν πονηρῶν πνευμάτων.

Ὁ Σταυρὸς εἶναι στὴν καρδιά τοῦ Ὁρθοδόξου Ἦθους. Ἄν ζοῦμε μίᾳ ἀπρόσεκτη ζωῇ, χωρὶς θυσιαστικὴ ἀγάπη, χωρὶς προσευχητικὴ διάθεσι, χωρὶς ἀσκησι, τότε καταργοῦμε τὸν **Σταυρόν**, περιφρονοῦμε τὴν Θυσία τοῦ Χριστοῦ μας, ὁ Ὅποιος ἔπαθε ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ἀντὶ ἡμῶν, «ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν ἵνα ἐπακολουθήσωμεν τοῖς ἰχνεσιν Αὐτοῦ» (Α' Πέτρ. β' 21).

Ἐκτὸς τῆς ἀσκήσεως, ὁ Σταυρὸς στὴν ζωὴ μας περικλείει καὶ τὶς **ἀκούσιες δοκιμασίες**, τὶς **μεγάλες** –ἀσθένειες, ἀπώλεια τῶν ἀγαπητῶν μας προσώπων, φυσικὲς συμφορές– ἀλλὰ καὶ τὶς **μικρές**, τὶς καθημερινές: ἓνα σπρώξιμο στὴν οὐρά, μίᾳ ἀγενῆς συμπεριφορά, τὸ κλείσιμο τοῦ δρόμου ἀπὸ ἄλλο αὐτοκίνητο κ.ἄ....

Οἱ δοκιμασίες αὐτὲς προκαλοῦν στοὺς ἀδυνάτους μίᾳ ἔκρηξι γκρίνιας, κατακρίσεως, ἐνίοτε ἀπειλῶν... Ὅσοι ὅμως δια-

τηροῦν ἐναργές τὸ **Ὅραμα τοῦ Σταυροῦ**, ἀναγνωρίζουν στίς περιπτώσεις αὐτὲς εὐκαιρίες νὰ συμμετέχουν ταπεινῶς στὸν Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ μας, μὲ τὴν εἰρηνικὴ διάθεσι, τὴν ὑπομονή, τὴν συγχωρητικότητα, τὸν πνευματικὸ τρόπο ἀντιμετωπίσεως, «ἐπακολουθοῦντες τοῖς ἴχνεσιν Αὐτοῦ»...

Διὰ μέσου τῶν καθημερινῶν αὐτῶν ἀσκήσεων ὠριμάζουμε πνευματικά, δὲν μᾶς καταβάλλουν οὔτε μᾶς παγιδεύουν τὰ «ἐπερχόμενα» τῆς καθημερινότητος, διότι γευόμεθα τὴν δύναμι τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, **βιώνουμε τὴν «ἄλλη ὄψιν» τοῦ Σταυροῦ, τὴν Ἀνάστασιν: «Ἴδου ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ».**

Στὸ ἅγιο Βάπτισμα βυθισθήκαμε στὸ νερὸ τῆς κολυμβήθρας καὶ ἀνέστημεν, συμμετέχοντες εἰς τὸ Πάθος καὶ τὴν Ταφήν τοῦ Κυρίου μας καὶ στὴν Ἀνάστασιν Αὐτοῦ. Ἐκτοτε ἡ Σφραγὶς τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως εἶναι ἀνεξίτηλα τυπωμένη στὴν ὑπαρξί μας: **μέσω τοῦ Σταυροῦ ἀνακαινίζεται ἡ φύσις μας...**

Ὁ Κύριός μας ἐξ ἄλλου εἶναι ἀπόλυτα εἰλικρινής: «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάτω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθήτω μοι» (Μάρκ. η' 34. Ματθ. ιστ' 24), «Στενὴ ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν» (Ματθ. ζ' 13)...

Στὴν «ὁδὸ» αὐτῆ τοῦ Σταυροῦ, ὡς ἀδύνατοι, σκοντάπτουμε... Ὁ φιλεὺσπλαγχνος Κύριος θεραπεύει κάθε μας πτώσι διὰ τῆς Μετανοίας καὶ Ἐξομολογήσεως.

Ὅταν δὲ δὲν ἐπιλέγουμε ἐμεῖς νὰ ἐφαρμώσουμε τὴν θεραπευτικὴ ἀγωγὴ τοῦ Σταυροῦ, ὁ φιλόανθρωπος Κύριός μας παρεμβαίνει καὶ ἐπιτρέπει τίς ἀκούσιες θλίψεις, ὄχι ὡς τιμωρία, ἀλλὰ ὡς ἄλλο, παιδαγωγικὸ μέσο θεραπείας τῆς καλοπροαίρετης ψυχῆς: «Δι' ὑπομονῆς ἐκουσίων τε καὶ ἀκουσίων πόνων πᾶς σπουδαῖος τελειοῦται» (Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ).

Ἄς ἐρωτηθῇ ἕκαστος: ἔχει συσταυρωθῇ μὲ τὸν Χριστὸ μας; ἔχει τὸν Σταυρὸ Σφραγίδα καὶ Ὁδηγὸ στὴν καρδιά του, στὴν πορεία του; Ἄν ναί, πορεύεται πρὸς τὸ Φῶς καὶ τὴν Δόξα τῆς Ἀναστάσεως...

† **G.I.M.**